

De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat kan de erkenning en tenuitvoerlegging van een geldboete voor een verkeersovertreding die is opgelegd aan de persoon op wiens naam het voertuig staat ingeschreven, niet weigeren, voor zover dit vermoeden van aansprakelijkheid kan worden weerlegd

De betrokkene dient evenwel naar behoren in kennis te zijn gesteld van de beschikking waarbij een geldboete is opgelegd en voldoende tijd te krijgen om beroep in te stellen en zijn verweer voor te bereiden

Op 9 november 2017 is Z.P een geldboete van 232 EUR opgelegd voor een verkeersovertreding in Nederland. Die overtreding was begaan door de bestuurder van een voertuig dat in Polen op naam van Z.P. stond ingeschreven. Overeenkomstig de Nederlandse Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV) wordt de persoon op wiens naam het voertuig staat ingeschreven, behoudens tegenbewijs, aansprakelijk gesteld. Van de beschikking waarbij de geldboete is opgelegd, is kennisgegeven door deponering in de brievenbus van Z.P. In die kennisgeving was 21 december 2017 aangegeven als uiterste datum om de zaak te betwisten. Die termijn is ingegaan vanaf de datum waarop die beschikking is gegeven. Aangezien tegen de beschikking niet is opgekomen, is zij op 21 december 2017 onherroepelijk geworden.

Bij brief van 24 mei 2018 heeft het Nederlandse Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB), dat deel uitmaakt van het Ministerie van Veiligheid en Justitie en onder meer verantwoordelijk is voor de inning van geldboeten voor verkeersovertredingen, de zaak voorgelegd aan de Sąd Rejonowy w Chełmnie (rechter in eerste aanleg Chełmno, Polen). Het CJIB heeft verzocht om erkenning en tenuitvoerlegging van de beschikking van 9 november 2017 op basis van het ter zake relevante kaderbesluit van de EU.¹

Voor de Poolse rechter heeft Z.P. aangevoerd dat hij het betrokken voertuig ten tijde van de betwiste overtreding reeds had verkocht en zijn verzekeraar daarvan in kennis had gesteld. Hij heeft evenwel toegegeven dat hij dat niet aan de voor inschrijving van het voertuig verantwoordelijke autoriteit had meegedeeld. Omdat Z.P. ook nog had gesteld niet op de hoogte te zijn van de datum van kennisgeving van de beschikking, heeft de Poolse rechter bij het CJIB daarnaar geïnformeerd. Het CJIB heeft geantwoord niet over die informatie te beschikken.

In die context wenst de Poolse rechter van het Hof van Justitie om te beginnen te vernemen of Z.P. de mogelijkheid heeft gehad om de zaak aan een rechter voor te leggen en of er derhalve gronden zijn waarom de tenuitvoerlegging van de beschikking van 9 november 2017 kan worden geweigerd. Deze rechter vraagt zich eveneens af of de geldboete die is opgelegd op basis van het kentekennummer van een voertuig verenigbaar is met het beginsel dat naar Pools recht de strafrechtelijke aansprakelijkheid persoonlijk is.

In zijn arrest van vandaag merkt het Hof allereerst op dat **het kaderbesluit tot doel heeft om een doeltreffend mechanisme tot stand te brengen voor de grensoverschrijdende erkenning en**

¹ Artikel 7, lid 2, onder g), en artikel 20, lid 3, van kaderbesluit 2005/214/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties (PB 2005, L 76, blz. 16), zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 (PB 2009, L 81, blz. 24).

tenuitvoerlegging van beslissingen waarbij geldboeten worden opgelegd voor bepaalde inbreuken. De gronden tot weigering dienen derhalve strikt te worden uitgelegd.

Aangaande de rechtsmiddelen waarover Z.P. beschikt, stelt het Hof vast dat de beschikking aan hem is meegedeeld overeenkomstig de Nederlandse wettelijke regeling en dat hij bij die beschikking in kennis is gesteld van zijn recht om de zaak te betwisten en van de termijn waarbinnen dat rechtsmiddel diende te worden aangewend. Volgens het Hof is een termijn van zes weken, zoals in het geval van Z.P., voldoende om de betrokkene in staat te stellen te beslissen of hij de zaak zal betwisten. Ofschoon niets erop wijst dat Z.P. onvoldoende tijd heeft gehad, **staat het evenwel aan de Poolse rechter om na te gaan of Z.P. daadwerkelijk kennis heeft kunnen nemen van de beschikking waarbij hem een geldelijke sanctie is opgelegd en voldoende tijd heeft gekregen om zijn verweer voor te bereiden.** Als dat geval het geval is, dient de bevoegde Poolse autoriteit de beschikking waarbij een geldboete is opgelegd, zonder verdere formaliteiten te erkennen en onverwijld alle nodige maatregelen te nemen voor de tenuitvoerlegging ervan. In het andere geval kan zij zich daartegen verzetten. Vooraf dient zij de autoriteit van de beslissingslidstaat te verzoeken alle noodzakelijke gegevens te verstrekken.

Het Hof preciseert daarnaast dat **het feit dat de geldboete administratief van aard is, geen gevolgen heeft** voor de verplichtingen die rusten op de bevoegde autoriteiten van de tenuitvoerleggingslidstaat indien de betrokkene de gelegenheid heeft gehad de zaak te betwisten bij een met name in strafzaken bevoegde rechter.

Op de vraag ten slotte of de erkenning en de tenuitvoerlegging van een beschikking waarbij een geldboete wordt opgelegd, kunnen worden geweigerd omdat de boete is opgelegd aan de persoon op wiens naam het betrokken voertuig staat ingeschreven, antwoordt het Hof ontkennend.

In het Nederlandse rechtssysteem wordt de administratieve sanctie overeenkomstig artikel 5 WAHV opgelegd aan degene op wiens naam het kenteken ten tijde van de gedraging in het kentekenregister stond ingeschreven, indien de overtreding heeft plaatsgevonden met een motorrijtuig waarvoor een kentekennummer is afgegeven en niet aanstonds kan worden vastgesteld wie daarvan de bestuurder is.

Aangezien het in de Nederlandse WAHV neergelegde vermoeden van aansprakelijkheid weerlegbaar is en vaststaat dat Z.P. naar Nederlands recht wel degelijk over een rechtsgrond beschikte om de beschikking waarbij de geldboete was opgelegd, nietig te laten verklaren, kan het vermoeden van aansprakelijkheid volgens het Hof geen beletsel vormen voor de erkenning en de tenuitvoerlegging van die beschikking.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106